

عنوان مقاله:

کتابشناسی قرآن و اهل بیت علیهم السلام

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های قرآنی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1375)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمدعلی هاشم زاده

خلاصه مقاله:

قرآن و عترت دو امانت الهی و دو گوهر گرانبها و میراث رسول گرامی، وسیله هدایت، سعادت و نجات انسانها هستند. این دو گوهر گرانبها از یک منبع نشأت گرفته و در یک مسیر حرکت می کنند و به یک مقصد منتهی خواهند شد. قرآن بدون عترت و عترت بدون قرآن، نه مورد توجه قرآن است و نه مورد تایید عترت. ارتباط بین قرآن و اهل بیت، ارتباط دوسویه است. از طرفی قرآن اهل بیت را والاترین و برترین انسانها معرفی می کند و از طرف دیگر آگاه ترین انسانها به حقایق وحی اهل بیت علیهم السلام می باشند. قرآن و عترت دو رکن اساسی اسلام و همراه با یکدیگرند و تمسک به هریک بدون دیگری نادرست و ناتمام به شمار می آید. این مهم در آخرین و سرنوشت سازترین پیام الهی بر رسول گرامی اسلام بیان شده آن جا که با ابلاغ پیام ولایت و نصب حضرت علی(ع) به انجام رسیدن وظیفه رسالت و تکمیل نمودن آن را بسته به ابلاغ پیام ولایت از سوی خداوند می سازد و دین همراه با ولایت را دین کامل می شناسد و روز نصب حضرت علی(ع)، به عنوان جانشین پیامبر را روز کامل شدن دین و تمام شدن نعمت و رضایت خویش می داند و سرانجام تحقق این فرمان را مایه نومیدی کافران و مخالفان از پیروزی بر اسلام می داند. خداوند در قرآن، اهل بیت را با بهترین اوصاف و فضایل یاد کرده و آیات بسیاری در شان و منزلت آنان نازل کرده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683209>

